

## Arrest

nr. 126 567 van 2 juli 2014  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 2 mei 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 april 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 mei 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 juni 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. ALENKIN loco advocaat L. CRUTZEN en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### ***“A. Feitenrelaas***

*U verklaart de Georgische nationaliteit te bezitten.*

*U bent geboren uit een gemengd huwelijk. Uw vader is van Ossetische origine, uw moeder is een Georgische.*

*U was woonachtig in Tbilissi in de woning van uw ouders.*

*U bent ongehuwd en heeft geen kinderen.*

*U verklaart dat u na het beëindigen van uw studies in 2005 geen werk vond in Georgië.*

*Vandaar dat u begon te gokken. Hierdoor maakte u schulden.*

Toen uw schuldeisers u te dicht op de huid zaten verliet u Georgië en vertrok u naar Oekraïne. In Oekraïne vond u werk als pianist.

Het leven in Oekraïne gaf u echter geen genoegdoening.

In december 2006 keerde u daarom terug naar Georgië.

Op uw terugvlucht leerde u iemand kennen die u een job aanbood, met name die van cipier in de gevangenis van Gldani. U ging op het aanbod in en begon eind maart 2007 als cipier te werken. Tot augustus 2008 verliep alles normaal.

Met het uitbreken van de Russisch- Georgische oorlog in die maand keerde de stemming. Het hoofdpersoneel stelde zich agressief op ten aanzien van niet-Georgiërs, en in het bijzonder ten aanzien van Osseten. U werd door het personeel zwaar geslagen en belandde in het ziekenhuis.

Daarnaast werd u gedwongen om één van de gevangenen te folteren. Deze gevangene, genaamd T.P., was een kopstuk uit de criminele wereld. Via folteringën wou men bekomen dat hij afstand zou doen van zijn positie binnen het misdaadmilieu.

Na zwaar onder druk te zijn gezet deed u mee aan de folteringën van T.P.. Een van de andere folteraars bleek daarbij uw buurman te zijn. U werd gedwongen om zonder maskers te werk te gaan.

Uw naam en de gegevens van uw woonplaats werden daarbij aan T.P. bekend gemaakt.

De folteringën duurden ongeveer twee maanden. Daarna werd T.P. overgeplaatst naar een andere gevangenis.

Een jaar later, in de zomer van 2009, liep uw werk als cipier ten einde.

Er werd u in de plaats de opdracht gegeven om in Europa Georgische criminele figuren te gaan schaduwen.

Indien u zou weigeren zou men familieleden van u vermoorden.

U volgde in eerste instantie een zekere M.D.. Hij was van plan om via verschillende tussenstops naar Barcelona te reizen. Op een luchthaven knoopte u een gesprek met hem aan en sindsdien reisden jullie samen.

Jullie reisden eerst naar Polen. U vroeg er, net als M.D., asiel aan. Dit gebeurde op 20/08/2009.

Na jullie aanvraag reisden jullie samen verder naar Oostenrijk. Daar werden jullie opgepakt. Na jullie arrestatie vroegen jullie ook in Oostenrijk – op 26/08/2009 –asiel aan.

De Oostenrijkse autoriteiten stuurden jullie echter terug naar Polen.

Na aankomst daar verlieten jullie Polen opnieuw en trokken ditmaal naar Duitsland. In Duitsland werd M.D. vanwege diefstal opnieuw gearresteerd. Hierna verloor u het contact met hem.

Op 07/01/2010 vroeg u asiel aan in Duitsland.

U verklaarde dat u, nadat u M.D. uit het oog was verloren, de opdracht had gekregen om de Georgische gemeenschap in Duitsland te bespioneren. U vond namen uit en gaf deze door aan uw voormalige buurman.

Na verloop van tijd kreeg u de opdracht een zekere L.S. te volgen. Deze persoon bevond zich in België. Vandaar dat u vanuit Duitsland naar België trok.

Op 27/01/2010 kwam u aan in België. U vond L.S. echter niet terug. U rapporteerde dit en kreeg hierna de opdracht om informatie door te geven over meetings waarbij geld werd ingezameld.

Op 19/02/2010 vroeg u voor het eerst asiel aan in België.

U werd hierna gevraagd om u op 26/02/2010 aan te bieden op de Dienst Vreemdelingenzaken.

U gaf geen gevolg aan deze oproep binnen de vijftien dagen.

Aldus werd u met toepassing van artikel 51/5 van de wet van 15/12/1980 geacht afstand te hebben gedaan van asiel. Deze beslissing werd op 24/03/2010 bekend gemaakt.

Op 03/04/2010 werd u vervolgens aangehouden wegens inbreuk op de strafwet en overgebracht naar de gevangenis van Hasselt.

Na deze detentie werd u op 17/06/2010 aangehouden met toepassing van artikel 7, § 1, 1°, 3° en 6° van de wet van 15.12.1980 en overgebracht naar het centrum voor illegalen te Merksplas.

Op 07/07/2010 werd door de Dienst Vreemdelingenzaken een verzoek tot terugname gericht aan de bevoegde Poolse instanties, die op 08/07/2010 instemden met dit verzoek op grond van artikel 16 (1) van Verordening 343/2003.

Op 08/07/2010 deed u afstand van asiel en verklaarde u vrijwillig naar Georgië te willen terugkeren.

Op 28/07/2010 weigerde u echter gevolg te geven aan een bevel om het grondgebied te verlaten en terug te keren naar Georgië.

Op 18/08/2010 diende u een nieuwe asielaanvraag in.

Op basis van het eerder verkregen akkoord van de Poolse asielinstanties werd deze aanvraag op 30/08/2010 door de Dienst Vreemdelingenzaken afgewezen door middel van een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

Na deze beslissing keerde u driemaal terug naar Georgië voor een verblijf van enkele weken. Dit gebeurde in 2011 en 2012. U verklaarde dat u terugkeerde om verslag uit te brengen over uw spionageactiviteiten en om uw familie te zien.

*U keerde iedere keer weer terug naar België.*

*Eind 2012 diende u een aanvraag in op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. U beweerde hierbij aan PTSD te lijden.*

*Deze aanvraag werd uiteindelijk afgewezen.*

*Op 24/01/2013 vroeg u voor de derde maal asiel aan. U haalde hierbij de feiten aan zoals hierboven weergegeven.*

*U verklaart dat u bij een terugkeer in eerste instantie vreest voor T.P.. U verklaart dat hij ondertussen werd vrijgelaten.*

*Daarnaast vreest u ook uw oud-collega's in de gevangenis en meer bepaald uw buurman. Aangezien u tegen hen zou kunnen getuigen zien zij u als een bedreiging. U vreest ten slotte zelf voor foltering veroordeeld te worden.*

*Ter staving van uw relaas legde u uw Georgisch paspoort, drie schoolattesten, een attest van uw werkgever en een Belgisch medisch attest (eerder ingediend bij aanvraag art 9ter) voor.*

## **B. Motivering**

*Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratief dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.*

*U bent er immers niet in geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.*

*Zo moet vooraleerst worden vastgesteld dat uw handelwijze niet overeenstemt met uw aangehaalde vrees.*

*Dit blijkt uit uw omgang met de verscheidene asielprocedures die u reeds heeft doorlopen.*

*U diende na asielaanvragen in Polen, Oostenrijk en Duitsland op 19/02/2010 voor het eerst een asielaanvraag in bij de Belgische instanties. Deze aanvraag werd afgesloten nadat u binnen de vijftien dagen geen gevolg had gegeven aan een oproep.*

*Uit uw verklaringen blijkt daarbij dat u eerder ook in Polen en Duitsland al verstek had gegeven (CGVS p.3-4).*

*Dergelijk gedrag geeft blijk van een gebrek aan medewerking in de asielprocedure, wat onverenigbaar is met het bestaan, wat u betreft, van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit werd gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming, en met de plicht van de asielzoeker om zijn medewerking te verlenen aan de overheid die over zijn verzoek moet beslissen.*

*U tekende tegen deze beslissing ook geen beroep aan.*

*Na uw aanhouding omwille van gemeenrechtelijke feiten en met een nakende repatriëring in het vooruitzicht vroeg u opnieuw asiel aan.*

*Toen bekend werd dat u, overeenkomstig de Verordening 343/2003, zou worden teruggeleid naar Polen deed u afstand van asiel. U verklaarde dat u vrijwillig zou terugkeren naar Georgië.*

*U gaf aan dat u vanwege vliegangst niet gerepatriëerd kon worden.*

*Deze gang van zaken, en met in het bijzonder uw afstand van asiel, doet wederom afbreuk aan een gegronde vrees voor vervolging in de zin van voormeld Verdrag of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit werd gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming.*

*Een derde asielaanvraag stelde u pas twee jaar later nadat uw aanvraag op basis van artikel 9ter was afgewezen.*

*Intussen was u reeds drie keer vrijwillig en op legale wijze teruggekeerd naar Georgië voor een periode van enkele weken. Bij iedere terugkeer heeft u daarbij gevlogen (CGVS p.5, alsook reisstempels in uw Georgisch paspoort).*

*Ook deze laattijdige derde asielaanvraag en de vaststelling dat u meermaals vrijwillig terugkeerde naar Georgië tasten uw vrees voor vervolging of van reëel risico op ernstige schade aan.*

*Kortom, uw gebrek aan medewerking met de Belgische asielinstanties alsook uw herhaaldelijke vrijwillige terugkeer naar Georgië ondermijnen uw nood aan bescherming.*

*De feiten die u tijdens uw derde asielaanvraag aanhaalde zijn bovendien ongeloofwaardig.*

*Zo beweerde u dat u sinds maart 2007 als cipier zou hebben gewerkt in de beruchte Gldani- gevangenis in Tbilisi (CGVS p.6).*

*Om dit te staven legde u een attest voor dat afkomstig zou zijn van het Georgisch Ministerie van Justitie en dat eveneens stelt dat u sinds maart 2007 als cipier voor de gevangenis werkte.*

*Dit alles is echter in strijd met de realiteit.*

*Zo blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat de Gldani-gevangenis pas in december 2007 werd geopend.*

*Daarbij aansluitend werd geconstateerd dat uw profiel op het sociale netwerk VKontakte vermeldt dat u sinds 2007 in Tbilisi als PR manager voor het bedrijf InfoTbilisi werkte.*

*Uw verklaringen over het reilen en zeilen in de gevangenis stroken daarnaast niet met de realiteit. Zo beweerde u dat er in de gevangenis pas na uw vertrek in 2009 systematisch werd gefolterd. U vermoedde dat de foltering, zoals ze werden bekend gemaakt op de televisie, pas in 2010 waren begonnen. U verklaarde dat daarvoor enkel ten aanzien van criminele kopstukken (de zogenaamde *thiefs in law*) en niet ten aanzien van gewone burgers agressie werd gebruikt (CGVS p.12).*

*Ook dit is onjuist. Z*

*o blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat in de gevangenis sinds 2005 dagelijks gedetineerden werden gefolterd.*

*Indien u er twee jaar(2007-2009) zou hebben gewerkt, zou u hiervan op de hoogte moeten zijn geweest.*

*Tot slot werd vastgesteld dat u zich tijdens uw verblijf in België tot de Georgische autoriteiten heeft gewend om een nieuw paspoort te bekomen (dat ook werd uitgereikt).*

*Dit wijst niet op een vrees voor vervolging vanwege de Georgische overheid.*

*Daarbij aansluitend werd geconstateerd dat u tijdens uw verblijf in België eveneens meerdere internetprofielen heeft aangemaakt waarbij uw verblijfplaats bekend wordt gemaakt. Een dergelijk profiel vermeldt daarbij uw adres én telefoonnummer.*

*Deze manier van handelen is niet in overeenstemming met uw angst te worden gezocht door de Georgische autoriteiten en door T.P..*

*Op basis van dit alles moet dan ook besloten worden dat uw tewerkstelling in de Gldani-gevangenis en alle problemen die hieruit zouden zijn voortgekomen ongeloofwaardig zijn.*

*U haalde daarnaast aan dat u in het verleden Georgië reeds een keer had verlaten om aan schuldeisers te ontkomen. U beweerde dat u na uw terugkeer naar Georgië eind 2006 geen problemen meer met hen had gekend omdat uw werk als cipier u tegen hen had beschermd (CGVS p.12).*

*Aangezien uw tewerkstelling in de gevangenis ongeloofwaardig is gaat dit argument niet op.*

*Het is dan ook niet overtuigend dat u omwille van dergelijke problemen nog een vrees zou koesteren.*

*U bracht tot slot nog een Belgisch medisch attest aan dd.04/09/2012 dat stelt dat u aan PTSD zou lijden.*

*Dit attest werpt geen ander licht op bovenstaande inschatting van uw asielmotieven. De appreciatie is immers grotendeels gebaseerd op elementen die op zich buiten uw verklaringen voor de asielinstanties staan (zoals de uitreiking van uw paspoort door de Georgische ambassade in België, de reisstempels die op een terugreis wijzen, het werkgeversattest waarvan werd vastgesteld dat het bedrieglijk is, uw internetprofielen...).*

*Aangaande de betrouwbaarheid uw verklaringen bevatten de gehoorverslagen daarnaast geen enkele indicatie dat u tijdens het gehoor moeilijkheden zou hebben gehad op cognitief niveau of dat deze moeilijkheden een verklaring zouden bieden voor de hierboven aangehaalde argumenten.*

*Er wordt verder opgemerkt dat er sinds de afgifte van het medisch attest en uw gehoor op het Commissariaat-generaal reeds een halfjaar verstreken was.*

*Dit stelt de actualiteit van de waarnemingen in vraag.*

*Tot slot bevat het attest geen enkele verwijzing naar de oorzaak van de waargenomen problemen.*

*Zij vormen aldus geen bewijs van uw relaas.*

*Aldus kan op basis van dit alles gesteld worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.*

*De documenten die u aanbracht zijn niet bij machte deze beslissing te wijzigen.*

*Uw Georgisch paspoort, het attest van het Ministerie van Justitie en het Belgisch medisch attest werden hierboven al besproken.*

*U legde daarnaast nog enkele opleidingsattesten voor. Deze attesten leveren geen informatie over de problemen die door u werden aangehaald.*

### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."*

## **2. Over de gegrondheid van het beroep**

### **2.1. Verzoekschrift**

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 25 mei 2014 aan (zie p. 4) dat hij genoodzaakt werd om al die "reizen" te doen omwille van zijn spionagemissie; hij stelt dat hij sommige "*thiefs in law*" (sic) moest achtervolgen en daarover moest gaan rapporteren bij zijn oversten in Georgië. Het feit dat hij aldus veel

heeft gereisd gedurende zijn asielaanvragen, heeft volgens hem niets te maken met de vrees die hij kent om terug naar zijn land van herkomst te keren.

Hij wijst erop dat de politieke situatie in Georgië de laatste tijd, met het aantreden van de nieuwe regering, fel veranderd is, dat de personen waarvoor hij toendertijd werkte, op dit ogenblik zelf in de gevangenis zitten of vermist zijn en dat de *"thiefs in law"*, die hij opspoorde, nu opnieuw vrij rondlopen.

Het stelt dat zijn spionagemissie nu ten einde is gelopen en dat hij zich nu pas nu volledig kan inzetten voor een asielaanvraag.

Waar de commissaris-generaal van oordeel is dat verzoekers verklaringen ongeloofwaardig zijn, laat verzoeker gelden dat de in de bestreden beslissing aangehaalde informatie over de gevangenis van Gldani, nergens teruggevonden kan worden.

Waar de commissaris-generaal (zie p. 4) *"ook een aantal gegevens constateerd via een sociaal netwerk"* (sic), vraagt verzoeker zich af *"vanaf wanneer het CGVS aandacht heeft voor zulke niet-officiële informaties, die trouwens ook ongeloofwaardig zijn..."* (sic). Hij laat gelden dat (zie p. 5) men niet *"op een info kan steunen die meer dan tien jaar geleden is gegeven op een sociale website"* (sic) om zijn verklaringen als ongeloofwaardig af te wijzen.

Volgens verzoeker is het een feit dat hij verplicht werd om in de gevangenis in het openbaar en zonder masker op, *"thiefs in law"* (sic) te folteren, dat hij daarbij ook gedwongen werd om op hun gezichten te urineren en dat die personen derhalve op de hoogte zijn van zijn identiteit. Hij is van oordeel dat deze verklaringen (zie p. 5) *"niet als ongeloofwaardig beschouwt (kunnen) worden als men rekening houdt met de feiten die in de georgische gevangenissen gebeurd zijn"* (sic).

Volgens verzoeker blijkt uit zijn asielrelaas dat (zie p. 5) hij *"zeker mag vrezen voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of voor een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst"*.

Hij stelt dat een terugkeer naar Georgië in strijd is met artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM); gezien (zie p. 5) *"hij zou er letterlijk afgemaakt worden"*.

Verzoeker vraagt de beslissing van de commissaris-generaal nietig te verklaren en van hem de vluchtelingenstatus te erkennen, hem minstens de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

## 2.2. Beoordeling

### 2.2.1. Bevoegdheid

De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet bedoelde beslissingen, over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat de Raad het geschil, in zijn geheel, aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter, in laatste aanleg, uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund, noch door de kritiek van de verzoekende partij daarop.

### 2.2.2. Bewijslast

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 204).

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

### 2.2.3. Vluchtelingenstatus

De Raad is vooreerst van mening dat het gedrag van verzoeker niet getuigt van een vrees voor vervolging, noch van een nood aan bescherming, gezien verzoeker (i) na een eerste asielaanvraag in februari 2010 in België geacht werd afstand te hebben gedaan van zijn aanvraag, omdat hij binnen de vijftien dagen geen gevolg had gegeven aan een oproep; (ii) eerder ook in Polen en Duitsland al verstek had gegeven in de asielprocedure (zie het verhoorverslag van 11 maart 2013, p. 3,4); (iii) na zijn aanhouding omwille van gemeenrechtelijke feiten en met een nakende repatriëring in het vooruitzicht, in België een tweede maal asiel aanvroeg, waarna hij op 8 juli 2010 afstand deed van asiel toen bekend werd dat hij zou worden teruggeleid naar Polen, waarna hij verklaarde dat hij vrijwillig zou terugkeren naar Georgië, maar uiteindelijk op 28 juli 2010 omwille van beweerde "vlieg angst", niet gerepatriëerd kon worden; (iv) pas een derde asielaanvraag indiende op 24 januari 2013, twee jaar na zijn tweede asielaanvraag, nadat zijn aanvraag op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) was afgewezen; (v) intussen reeds drie keer vrijwillig en op legale wijze was teruggekeerd naar Georgië voor een periode van enkele weken, waarbij hij telkens reisde met het vliegtuig (zie het verhoorverslag, p. 5; zie reisstempels in verzoekers Georgisch paspoort).

De uitleg in het verzoekschrift dat verzoeker genoodzaakt werd om die reizen te vervullen in het kader van zijn spionagemissie en dat hij sommige "*thiefs in law*" (*sic*) moest achtervolgen en daarover gaan rapporteren bij zijn oversten in Georgië, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoeker tot drie keer toe, vrijwillig, op legale wijze en met het vliegtuig -hoewel daarenboven hij beweerde vlieg angst te hebben- is teruggekeerd naar het land dat hij beweert te vrezen.

Dat verzoeker om internationale bescherming vraagt omdat hij beweert niet in zijn land zijn land te kunnen blijven uit angst voor lijf en leden, doch zich meerdere keren vrijwillig en op legale -traceerbare- wijze naar dat land begeeft, desgevallend om over zijn spionagemissie te rapporteren, om thuis te zijn "*voor orthodox nieuwjaar 14 januari*" (zie het verhoorverslag, p. 3) en om zijn familie te zien (zie het verhoorverslag, p. 3), ondermijnt de geloofwaardigheid omtrent zijn vrees.

Waar in het verzoekschrift gesteld wordt dat de spionagemissie van verzoeker nu ten einde is gelopen zodat hij zich pas nu volledig kan inzetten voor een asielaanvraag, antwoordt de Raad dat van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van het Vluchtelingenverdrag of de subsidiaire bescherming inroept, redelijkerwijze mag worden verwacht dat hij bij zijn aankomst of kort daarna in het onthaalland bij de autoriteiten een asielaanvraag indient en deze op een ernstige en doorgedreven manier opvolgt, gezien op de asielzoeker de verplichting rust om zijn volle medewerking te verlenen aan de asielprocedure.

Bovenstaande vaststellingen doen afbreuk aan de ernst van de door verzoeker geschetste vervolging.

De Raad stelt verder vast dat (i) verzoeker verklaarde dat hij sinds maart 2007 als cipier zou hebben gewerkt in de beruchte Gldani- gevangenis in Tbilisi (zie het verhoorverslag, p. 6) -hij legde dienaangaande een attest voor dat afkomstig zou zijn van het Georgisch Ministerie van Justitie-, terwijl uit de informatie in het administratief dossier, zoals toegevoegd door de commissaris-generaal, blijkt dat de Gldani-gevangenis pas in december 2007 werd geopend; (ii) verzoekers profiel op het sociale netwerk "VKontakte" vermeldt dat hij sinds 2007 in Tbilisi als PR-manager voor het bedrijf InfoTbilisi werkte; (iii) verzoeker beweerde dat er in de gevangenis pas na zijn vertrek in 2009 systematisch werd gefolterd; dat de folteringen, zoals ze werden bekend gemaakt op de televisie, pas in 2010 waren begonnen en dat daarvoor enkel ten aanzien van criminele kopstukken en niet ten aanzien van gewone burgers, agressie werd gebruikt (zie het verhoorverslag, p. 12), terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat in de gevangenis sinds 2005 dagelijks gedetineerden werden gefolterd; (iv) verzoeker zich tijdens zijn verblijf in België tot de Georgische autoriteiten heeft gewend om een nieuw paspoort te bekomen, dat zonder problemen werd uitgereikt; (v) verzoeker tijdens zijn verblijf in België meerdere internetprofielen heeft aangemaakt waarbij zijn verblijfplaats, desgevallend adres én telefoonnummer, bekend werden gemaakt.

De verklaring in het verzoekschrift dat de personen waarvoor verzoeker werkte, op huidig ogenblik zelf in de gevangenis verblijven of vermist zijn en dat de *"thiefs in law"* (sic), die door verzoeker werden vernederd, opnieuw vrij rondlopen, is niet dienstig, gezien geen geloof wordt gehecht aan verzoekers tewerkstelling in de Gldani-gevangenis.

De loutere bewering in het verzoekschrift dat de politieke situatie in Georgië de laatste tijd, met de nieuwe regering, fel veranderd is, toont evenmin aan dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert.

Waar in het verzoekschrift aangevoerd wordt dat de in de beslissing van de commissaris-generaal vermelde informatie over de gevangenis van Gldani, niet aangetroffen kon worden, stelt de Raad vast dat het administratief dossier wél degelijk voornoemde informatie bevat omtrent de Gldani-gevangenis (*"Report to the Georgian Government on the visit to Georgia carried out by the European Committee for the Prevention of Torture and Inhuman or Degrading Treatment or Punishment"* van 21 september 2010, alsook twee artikels van 23 september 2012, 16 januari 2013).

De vraag van verzoeker *"vanaf wanneer het CGVS aandacht heeft voor zulke niet-officiële informaties, die trouwens ook ongeloofwaardig zijn..."* (sic) en zijn stelling dat men niet *"op een info kan steunen die meer dan tien jaar geleden is gegeven op een sociale website"*, doen geen afbreuk aan de concrete vaststelling dat verzoekers profiel op het sociale netwerk "VKontakte" vermeldt dat hij sinds 2007 in Tbilisi als PR-manager voor het bedrijf "InfoTbilisi" werkte, noch aan de vaststelling dat verzoeker in België meerdere internetprofielen heeft aangemaakt waarbij zijn verblijfplaats, desgevallend adres én telefoonnummer, bekend worden gemaakt.

Wat het door verzoeker op het Commissariaat-generaal neergelegde medisch attest van 4 september 2012 betreft, stelt de Raad vast dat het attest bestemd is voor Dienst Humanitaire Regularisaties van de Dienst Vreemdelingenzaken; dat het opgesteld werd op aangeven van verzoeker, mogelijks gebaseerd is op een éénmalig consult en evenmin medisch onderbouwd is.

De Raad is van mening dat uit dit medisch attest niet kan worden afgeleid dat verzoeker niet in staat zou zijn om verhoord te worden in het kader van zijn asielprocedure, noch dat zijn gezondheidstoestand van die aard was om een negatieve invloed te hebben gehad op de uitslag van zijn asielverhoor.

Verzoeker maakt niet aannemelijk dat zijn geestelijke toestand hem ervan zou weerhouden volwaardige verklaringen af te leggen, zodat bovenstaande vaststellingen onverkort blijven.

Hoe dan ook wordt geen afbreuk gedaan aan de vaststellingen die losstaan van verzoeker verklaringen en die daarentegen gebaseerd zijn op elementen, zoals de uitreiking van zijn paspoort door de Georgische ambassade in België, de reisstempels die op een terugreis wijzen, het werkgeversattest waarvan werd vastgesteld dat het bedrieglijk is en zijn internetprofielen.

Het attest vormt evenmin een bewijs voor zijn problemen gezien het attest geen verwijzing bevat naar de oorzaak van het beschreven ziektebeeld.

Gelet op bovenstaande vaststellingen wordt aan het asielrelaas van verzoeker geen geloof gehecht worden; er is derhalve geen reden om het te toetsen aan het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 (RvS 12 januari 1999, nr. 78.054, Polat).

De vluchtelingenstatus als voorzien in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, wordt niet erkend.

#### 2.2.4. Subsidiaire beschermingsstatus

Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 3 EVRM dient te worden opgemerkt dat, daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, § 1 van vreemdelingenwet bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), voormeld artikel 3 inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Een ongeloofwaardig relaas kan ook niet als basis dienen voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen andere elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetsbepalingen.

Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst, een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

De subsidiaire beschermingsstatus als voorzien in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, wordt niet toegekend.

#### 2.2.5. Besluit

In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van voormelde wet aantoonde.

Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen.

De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen.

De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

#### **Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

#### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee juli tweeduizend veertien door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M. BONTE